

ЕХОТО НА МАРТЕНСКИТЕ МУЗИКАЛНИ ДНИ В СЕЛАТА НА РУСЕНСКИ ОКРЪГ

Дванадесет концерта на Държавния ансамбъл за народни песни и танци в гр. Русе и 12 концерта в редица селища на окръга — това е ехото на Мартенските музикални дни в окръга. То бяха истински празници на българската народна песен и танци.

Ансамбълът с главен художествен ръководител Филип Кутев и ръководителите Мария Кутева и Павлина Попова изнесоха концерти в селата Обретеник, Две могили, Копривец, Червена вода, Ряхово, Вабово, Средна кула, Щръклево, Саидрово, Новград и Кривина. Един час преди започване на концертите, трудещите се от селата се събраха на площадите пред читалищните сгради. Салоните се оказаха тесни да поберат многобройните почитатели и лю-

бители на народните песни и танци. Всички врати бяха широко отворени, за да могат повече хора да чуят и видят изкуството на големите майстори.

Още с вдигането на завесата публиката аплодираше артистите. Концертите започнаха с хубавия ситен жеравненски танц, изпълнен с много грация, за да отстъпят място на кръшния и темпераментен танц на мъжете.

Редяха се хубавите мелодични песни на хора, красивите танци, изпълнени с мъжество и сила, песните на солисти с хубави открити гласове.

Почти във всички села се оказаха добре познати певиците. Вълкана Стоянова, Янка Танева, Надка Караджова, Лиляна Галевска, Вярка Сидерова и др. И всички иска-

ха да ги видят и чуят. Техните песни бяха бурно аплодирани и бисирани.

Хубаво настроение създадоха народните мелодии, изпълнени от кавалджиите з. а. Никола Ганчев, Стоян Стоилов, лауреат на Димитровска награда и гайдарджията Георги Тодоров.

Възторжено бяха посрещани навсякъде „Песен за партията“, „Що си горо повяхнала“, „Ой Калино, червена ябълко“, „Залюбих си комшиичето“ и др. Особено силно бе въздействието на „Кажй, кажй Ангьо“, поднесена в изящна форма и убедително. Самодейците и много от кооператорите в селата Ряхово, Две могили, Обретеник, Червена вода и Новград дълго коментираха качествата на тази песен и нейното изключително

изпълнение.

Силно и непосредствено въздействаха танците. Коло ритните костюми, носещи красотата и свежестта на народния гений, на родната природа, както и вихреният ритъм на българския танц, покоряваха хората. Ентусиазирано се посрещаха „Крайдунавски танц“, „Варненски танц“, „Танц на левентите“ и оригиналната танцова пантомима „Клюкарки“.

След всеки концерт разговорите се пренасяха на площадите пред читалищата. Интересни, непринудени и много сърдечни бяха техните отзиви за концерта. Баба Паса от с. Ряхово, като прегърна една изпълнителка от ансамбъла, каза:

— 70-годишна съм, но такава нещо не бях видяла и

чула. Щастлива съм, че доживях да дойда на вашите хубави песни и танци.

Група кооператори от с. Две могили се провикнаха:

— Това се казва концерт. Напълниха ми душата!

Във Вятovo младежи, между които имаше и турчета стискаха ръцете на танцьорите, благодаряха им за концерта и ги канеха пак да дойдат.

Кооператорите от Средна кула нарекоха хористите от ансамбъла „Славеи на българската народна песен“. Така бе във всяко село, след всеки концерт.

Ехото от Мартенските музикални дни още дълго ще звучи в селата, където гостува ансамбълът. До нова среща с тяхното голямо изкуство!

Йорданна Константинова